

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, bývajúceho v **M.**, proti odporcovi **J.**, bývajúcemu v **M.**, zastúpenému JUDr. **L.**, advokátom so sídlom v **Ž.**, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10 C 299/2002, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu Žilina z 25. októbra 2007 sp. zn. 5 Co 469/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom z 26. apríla 2006 č.k. 10 C 299/2002-135 zamietol v celom rozsahu návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia 302 936 Sk s príslušenstvom titulom náhrady škody, finančnej ujmy a straty na zárobku. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia v sume 93 194 Sk do 3 dní po právoplatnosti rozsudku na bankový účet právneho zástupcu odporcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. a úspech odporcu v konaní.

Krajský súd v Žiline na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 25. októbra 2007 sp. zn. 5 Co 469/2006 rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil. Odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania zmenil tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy prvostupňového konania v sume 31 885 Sk; navrhovateľa tiež zaviazal nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 4 164 Sk (všetko do 3 dní na účet advokáta odporcu). Zmeňujúci výrok o náhrade trov prvostupňového konania odôvodnil poukazom na § 224 ods. 1 a 2 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 O.s.p.; vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa priznal odporcovi náhradu trov v rozsahu 1/2

náhrady trov účelne vynaložených na bránenie práva proti navrhovateľovi. Obdobne postupoval aj pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania.

Výrok uvedeného rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, napadol odporca dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnil § 238 ods. 1 O.s.p. Namietal, že krajský súd pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania aj o náhrade trov odvolacieho konania porušil ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p., z ktorých vyplýva povinnosť súdu priznať náhradu trov konania účastníkovi konania, ktorý mal vo veci plný úspech. V danom prípade neboli splnené podmienky pre zmenu výroku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania. Odvolací súd pochybil, keď úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) nepovažoval za účelný. Odôvodnenie výroku o náhrade trov odvolacieho konania § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 O.s.p. nemá právnu logiku a prieči sa uvedeným ustanoveniam. Dôvody, z ktorých vychádzal odvolací súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania, si navzájom odporujú a protirečia, preto dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu je zmätočný a nepreskúmateľný. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu vyjadril nespokojnosť s rozhodnutím vo veci samej a nároky právneho zástupcu odporcu označil za neopodstatnené a prehnané. Právny zástupca si pri jednotlivých pojednávaniach na súde vybavoval aj agendu pre iných svojich klientov a je možné, že aj od nich si dal za stratu času a dopravu zaplatiť, okrem toho na pojednávaniach ho zastupovala aj dcéra bez potrebného poverenia. Poukázal tiež na prieťahy v konaní a na postup súdu pri zadovážovaní dôkazného materiálu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolaateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Prípustnosť dovolania nesprávne vyvodzuje z § 238 ods. 1 O.s.p. Jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiu (výroku o trovách), ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať podľa tých procesných ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie smerujúce proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.).

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (viď § 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (viď § 239 ods. 2 O.s.p.). Ako je ale výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (mediiným) o uznesenie o trovách konania; v dôsledku toho sa vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu o trovách konania. Dovolanie odporcu by preto mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (porovnaj R 117/1999).

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred

súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Dovolateľ v danej veci nenamieta vady konania v zmysle § 237 O.s.p. a procesné vady tejto povahy nevyšli najavo ani v dovolacom konaní. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodiť ani z § 237 O.s.p.

Dôvody dovolania dovolací súd neposudzuje len podľa toho, ako boli slovne vyjadrené, ale predovšetkým podľa obsahu tohto opravného prostriedku (§ 41 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Pri takomto posudzovaní dovolania je zrejmé, že odporca v danej veci namieta nesprávnu aplikáciu § 142 ods. 1 O.s.p. aj v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 150 O.s.p. tvrdiac, že tieto ustanovenia nemali byť použité tak, ako ich aplikoval odvolací súd. Odporca tým po obsahovej stránke namieta nesprávne právne posúdenie v otázke náhrady trov konania. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky všeobecne považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým však možno odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá prípustnosť dovolania, a to ani podľa § 237 O.s.p.

K námietke dovolateľa o nepreskúmateľnosti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania treba uviesť, že v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je nepreskúmateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia dôsledkom a vonkajším prejavom tzv. inej procesnej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorá môže byť ako relevantný dovolací dôvod uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá však sama o sebe prípustnosť dovolania nezakladá.

Zo všetkých uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie odporcu procesne neprípustné. So zreteľom na to dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie

smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý v dovolacom konaní úspech nemal (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb.). Dovolací súd napriek tomu navrhovateľovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p a § 151 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 273/2007 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: